

Â

Thánh Nhân

Tôi hỏi thánh nhân là ai? Tôi sao gọi người đó được gọi là thánh nhân? Nên gọi nhân cách nào được gọi là thánh nhân?

Thánh nhân cũng là một con người bình thường bình đẳng da bình thường, họ cũng có một cuộc sống bình thường như bao nhiêu người khác, nhưng đời sống đạo đức của họ thì vượt vời và cao hơn người phi thường. Ai ai cũng có thể làm được, bởi vì đạo đức là những đức hạnh dành cho con người, chúng rất gần gũi, bình đẳng và gần gũi.

Vậy chúng ta hãy thử quan sát vài đức hạnh của các vị thánh nhân từ các vị kim nhũ đức Phật, đức mẹ Maria, Chúa Giê-Su, ông thánh Martinô, bà thánh Theresa, v.v....:

Họ có một lòng yêu thương bao la rộng lớn. Lòng yêu thương của họ không chỉ giới hạn trong con người mà là các loài vật, cây cỏ thiên nhiên. Họ biết quý trọng sự sống của muôn loài. Bởi vì họ quan niệm rằng ai ai cũng có cha mẹ, anh chị em, vợ chồng con cái, bà con thân bằng quyến thuộc. Các loài vật dù ác thú đi đâu cũng có cha mẹ anh chị em và người thân. Do hiểu rõ như vậy các vị thánh nhân không bao giờ giết hại hay làm hại bất kỳ ai, bất kỳ loài vật nào, họ không bao giờ vì ham vui mà bẻ một cành hoa đem đi cắm. Chính vì sống đức với lòng yêu thương như vậy cho nên tâm họ bao la rộng lớn, không bao giờ có ý mưu hại ai, mưu đem sự đau khổ đến cho ai hay loài vật nào.

Họ không bao giờ tham lam lấy cắp của ai, dù là sỏi đá cây kim, trái cây. Vì họ hiểu khi người khác bị mất vật gì, người đó rất đau khổ và giận dữ. Thánh nhân không bao giờ mưu người khác buồn khổ vì mình, do vậy họ quyết không bao giờ tham lam lấy cắp của bất kỳ ai.

Họ thích sống một mình, sống không gia đình, sống trầm lặng. Không thích nói chuyện giao du, tiếp xúc ca hát, bàn tán chuyện đời. Họ dành thời gian lo trau dồi rèn luyện nhân cách của mình

cho toàn thiến thêm. Mọi khi rảnh rỗi họ "tự duy suy nghĩ về những hành động họ nói chuyện mình có làm khổ mình, làm khổ người khác hoặc làm khổ các loài vật khác hay không. Nếu có thì họ quy kết tội b. Nếu không thì họ tự duy nghĩ thêm để tăng trưởng những điều thiện trong tâm họ mình." Cách sống tự duy như vậy dần dần hình thành những tính cách cao thượng tuy vất vả trong công việc và trở thành bản năng tự nhiên.

Họ luôn thành thật, thật thà ngay thẳng, không gian dối, lừa dối, mưu tính, không dối gạt người khác dù là nói chuyện. Vì họ hiểu người khác dễ bị gạt đầu khổ và sợ giận dữ. Do vậy họ không bao giờ mưu n làm ai đau khổ vì họ nói chuyện mình. Họ nhận ra ta có thể thấy họ không bao giờ nói chuyện có nói không, chuyện không nói có. Không bao giờ nói hai lời. Không tranh biện với bất kỳ ai. Không bao giờ nói xấu ai, chê trách ai, chê bai ai. Chỉ nói những lời nói thẳng yêu, ôn tồn, nhẹ nhàng, khuyến khích mọi người những điều tốt yêu nhau, sống hòa hợp và đoàn kết nhau,...

Họ là một con người minh mẫn sáng suốt không dùng những cách kích thích như rượu, bia cafe thuốc lá hoặc các cách kích thích khác. Vì họ hiểu những cách kích thích đó chỉ hại người hại mình.

Đi sống các vị thánh nhân thật đơn giản. Ít mưu tính. Chỉ giữ lời đúng quyn áo đức m, không nghĩ gì, không tích trữ hoặc chý theo các kiểu ăn mặc Á, Âu, M. Nếu có đồ vật gì, tài sản gì thì chia sẻ, bố thí, xem có ai cần đem cho họ. Họ sống đơn giản tự nhiên không trang điểm làm đẹp, nhuộm màu. Quan trọng là ăn mặc sạch sẽ kín đáo và tử tế. Trong nhà luôn ít đồ vật, nhìn thoáng mát, gần gũi sạch sẽ không ồn ào, không chát chát tàng trữ đồ đạc.

Họ không bao giờ đổ lỗi cho ai, không bao giờ trách ai. Vì họ hiểu khi trách ai là tự mình làm khổ mình. Họ biết cách sống vui vẻ chấp nhận tất cả mọi việc xảy ra. Không kêu than, không đổ lỗi cho ai hay cho hoàn cảnh nào, chỉ nhìn thấy lỗi mình.

Họ sẵn sàng giúp đỡ mọi người, chia sẻ ngay những gì mình có mà không hỏi công sức, công cái tài sản tiền bạc, thời gian, kinh nghiệm sống, những điều an ủi,...

Họ sống không lo lắng sợ hãi và buồn phiền. Với cách sống có lòng yêu thương bao la rộng lớn thì có ai làm cho họ phải lo lắng buồn phiền hoặc sợ hãi. Ai họ cũng có thể yêu thương và tha

thõ đ̃õc, dù là ai h̃i h̃ đ̃n đ̃u, ác đ̃n đ̃u, các ṽ thánh nhân cũng đ̃u tha th̃ b̃ qua và cho đi t̃t c̃, k̃ c̃ m̃ng s̃ng c̃a chính mình. Đúng ṽy, chúng ta th̃ng lõng s̃ h̃i ng̃i khác h̃i mình vì chúng ta ṽn ch̃a có lòng yêu th̃ng r̃ng l̃n. M̃t con kĩn c̃n chúng ta, chúng ta còn th̃y đau, th̃y gĩn và gĩt chúng ngay nói chi là m̃t con ng̃i đánh mình, gĩt mình hõc h̃i mình. Lòng yêu th̃ng r̃ng l̃n đó có đ̃õc là do h̃ng ngày h̃ ṽn đ̃p đ̃õc t̃ nh̃ng hành đ̃ng th̃ng yêu các loài ṽt bé nh̃ xung quanh, không bao gĩ h̃i chúng, không bao gĩ gĩt chúng, không bao gĩ ăn th̃t chúng vì h̃ không mũn th̃y chúng kh̃, không mũn chúng m̃t đi ng̃i thân th̃ng.

H̃ s̃ng đ̃i x̃ bình đ̃ng ṽi t̃t c̃ m̃i ng̃i và m̃i loài ṽt. Cung kính và tôn tr̃ng, nh̃ng nh̃n t̃t c̃. Không phân bĩt thĩn ác, không phân bĩt màu da dân t̃c, nam ñ, có b̃nh t̃t hay kh̃e m̃nh, giàu hay nghèo, già hay tr̃, thân thũc máu m̃ rũt th̃t hay l̃ m̃t. Ai ai h̃ đ̃u đ̃i x̃ nh̃ nhau, không thiên ṽ ai.

H̃ s̃ng không màng danh l̃i, không bao gĩ mũn kh̃ng đ̃nh cái tôi, cái ta. H̃ không nh̃n xét, không bác b̃, chê bai ý kĩn, l̃i nói hõc vĩc làm c̃a ng̃i khác. H̃ bĩt t̃ b̃ ý nĩm riêng t̃ đ̃ s̃ng vì ng̃i khác, đi t̃ cái b̃n ng̃a b̃ng nh̃ng đ̃õc h̃nh nh̃n nh̃c, tùy thũn và b̃ng lòng.

H̃ không bao gĩ nghi ng̃ ai, h̃ luôn tin t̃ng vào m̃i ng̃i, tin vào m̃i ng̃i là ng̃i t̃t, ng̃i thĩn, ng̃i giúp đ̃ mình, ng̃i mũn t̃t cho mình, ng̃i yêu th̃ng mình...

H̃ s̃ng không ch̃y theo nh̃ng ham mũn l̃c thú th̃ gian nh̃ ch̃y theo ăn ũng c̃u k̃, ng̃ ngh̃, yêu đ̃ng, ch̃i b̃i, danh l̃i, không tranh đua h̃n thua đúng sai ph̃i trái ṽi đ̃i, ṽi ng̃i. H̃ thích s̃ng đ̃i s̃ng ñ đ̃t, buông x̃. Ăn đ̃ s̃ng ch̃ không ph̃i s̃ng đ̃ ăn, ng̃ ngh̃ r̃t ít. Không ch̃i b̃i, tham vui, không coi tr̃ng đ̃ng tĩn và danh ṽng, ...Đ̃c Ph̃t t̃ ṽ trí c̃a m̃t ṽ thái t̃ t̃ b̃ m̃i danh ṽng, giàu sang s̃ng m̃t đ̃i s̃ng nay đây mai đó, không gia đ̃nh, không c̃t gĩ tĩn b̃c, ăn m̃t ngày m̃t b̃a, không bao gĩ ăn th̃t các loài đ̃ng ṽt, quỹt đ̃n đi t̃ s̃ ch̃ lòng tham mũn c̃a mình.

H̃ không coi tr̃ng cái thân vì h̃ bĩt rõ nó là b̃t t̃nh, hôi thúi, bĩn hõi, t̃m b̃. Do ṽy h̃ không chú tr̃ng làm đ̃p trang đ̃m, lo cho nó, gĩ gìn nó, b̃o ṽ nó, ai đ̃ng vào thì ăn thua đ̃. H̃ không s̃ b̃nh, s̃ ch̃t, không s̃ ng̃i khác làm h̃i đánh gĩt, không gĩn đ̃ khi ai xúc ph̃m, chê bai ch̃ trích, nói x̃u, đ̃ oan v.v... Ng̃c l̃i, h̃ càng yêu th̃ng nh̃ng ng̃i h̃i mình nhĩu h̃n và luôn luôn s̃n sàng tha th̃, khoan dung, đ̃ l̃ng.

Trò c t t c m i vi c x y đ n, tâm h th n nhiên b t đ ng, thanh th n an l c và vô s dù thành hay b i, vui hay bu n, h nh phúc hay đau kh , khen hay chê, vinh hay nh c.

H không đ tâm dích m c vào nh ng th ng nh ích k ràng bu c gi a nh ng ng i thân thu c quen bi t, b i vì h hi u nh ng th ng nh ích k đó ch làm cho con ng i đau kh thêm. "Càng mong nh nh th ng thì càng đau kh nhi u". Thay vào đó nên tr i r ng lòng yêu th ng ra kh p m i ng i và muôn loài v n v t, xem ai ai cũng là ng i thân quen nh gia đình mình v y.

Oai nghi chánh h nh c a h r t t n, ch m rãi, c n th n không h p t p v i v . Đi, đ ng, n m, ng i đ u nhìn tr c sau, tránh gi m đ p lên các loài đ ng v t bé nh ,...

V.v...

Tóm i, nhân cách thánh nhân không ch đ ng i vài đ m chính trên mà con r t r t nhi u. Cái đáng chú ý nh t là h cũng t nh ng con ng i bình th ng mà ra. Nh ng nhân cách đó ai ai cũng có th t trau đ i đ c, ch không ph i do t nhiên sanh ra đã có hay do th n thánh nào ban t ng. Chính m i con ng i làm ch cu c đ i c a mình, chính m i con ng i t t o thiên đàng ho c đ a ng c cho chính mình ch không ai khác, không ai có th s p đ t cho chính mình đ c. Ch c n s ng đ y đ nh ng đ o đ c đ c h nh không làm kh mình, kh ng i và kh muôn loài v n v t khác thì thiên đàng là c a h .T t c đ u n m trong t m tay c a con ng i.